

За ради єденија човекъ, що живеълъ ѿ таја вода чудо-
творна, що є балкала.

Ч У Д О. 7.

Еденија човекъ богатъ пошёлъ ѿ Солунъ со съ многъ вѣра да иде на таја богородичина вода, да се поклони, разбралъ за що големи чудачини прѣтъ Бца, и многъ мѣло мило, да пїе ѿ таја вода, да мѣ се ѿсвати душа негова, и зелъ многъ пари со себѣ за харчъ и да дава на сиромаси, и влегъ оу геміа, да иде по море, и многъ се поболѣлъ и видѣлъ, за що кѣда оу мре, рекъ на гемичата: и видимъ, за що несамъ достойнъ, да се поклонимъ на црквата богородичина, ни да пїемъ ѿ таја стаја вода; за що монте грѣхове не мѣ пѣщатъ, да идемъ живъ, ами тѣ закланѣемъ за име прѣтъ Бца, да не мѣ фрѣлашъ оу морето, ами да мѣ тѣришъ оу єденија ковчегъ и да мѣ ѿнесешъ: кадѣ онамъ стаја црква тамо да мѣ закопашъ и затова кеда ти заглати престаја Бца, и ати ѿставамъ ѿ мои пари стаје жолтици а драгите, шо ке да ѿстанатъ да ти дадешъ на црквата за споменъ за моєта душа; това рекъ и оумрелъ и по три дни после дошла геміата оу Цариградъ, и го изнесле оумреніотъ ѿ ге. міама, и рекле на поповете, да го ѿпокъти по законъ христианскій и го ѿ пејлѣ; тогиша попотъ ѿборилъ ковчекотъ и виделъ попомолку дни не стрѣделъ како драги оумрени, и го посипалъ крестовидни со земља по законъ, и говорилъ: Гдна земља, и прочај, и єденија ѿ гемичите заграбилъ ѿ таја вода, що давала искрѣленіе, и го посипалъ оумрено, и мѣ рекъ: ѿ сиромаше! колку сижалилъ, да пешъ ѿ вада стаја вода и неси се оудостойлъ, а ми варе мрѣтовъ со съ неж да тѣ посипамъ: и извѣлъ вода на негу и таќу ѿ прославнихъ твоихъ чуда Бжїја мти ѿживи.